

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

V. An aliquæ rerum creatarum ideæ in Deo sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

tentiam agere non poterant: quæ omnia & plura alia similia, quæ hic in vtramque partem dicenda forent, exijs, quæ in tractatu de Gratia explicanda sunt, plenius intelligentur.

SECTIO V.

An aliqua rerum creaturarum Idea in Deo sint.

Supponendum est nomen *Idea* nihil aliud significare, quam formam illam seu speciem intelligibilem existentem in intellectu artificis, ad quam ille respiciens operatur; vnde & deriuatur à verbo *εἶδεν*, quod est videre; quia scilicet *idea* est veluti exemplar, quod artifex in agendo respicit & intuetur, vt similem ei effectum exprimat.

Hoc supposito, dicendum est 1. in mente diuina esse *ideas* omnium creaturarum.

Probat 1. ex scriptura: ad Hebr. 11. *Fide intelligimus acceptata esse sacula verbo Dei, vt ex inuisibilibus visibilia fierent*, hoc est, vt iuxta inuisibile exemplar, quod est in mente Dei, fierent hæc visibilia: ita hunc locum explicat Hugo Cardin. & alij. S. Ioann. cap. 1. *Quod factum est, in ipso vita erat*, hoc est, vt exp icat S. Aug. tract. 1. in S. Ioann. quod factum est extra Deum, erat viuens in Deo secundum rationem & ideam ipsius in diuina mente ab æterno existentem.

Probat 2. ex eodem S. Aug. lib. 12. de ciuit. cap. 20. vbi, postquam dixit in sapientia diuina esse inuisibiles atque incommutabiles rationes rerum etiam visibilium & mutabilium, quæ per illam factæ sunt, hanc affert dicti sui rationem: *Quoniam Deus non aliquid nesciens fecit, quod nec de quolibet homine artifice rectè dici potest: porro si sciens fecit, omnia ea vtrique fecit, quæ nouerat, &c.*

Dicendum 2. *ideas* diuinas non esse aliquid distinctum ab essentia Dei, sed ipsammet essentiam diuinam vt cognitam ab ipso Deo, tanquam eminenter in se rerum omnium

omnium perfectiones continentem, ac proinde tanquam
id, ad cuius imitationem res omnes ab ipso produci pos-
sunt. Ita S. Thom. 1. p. q. 15. a. 2. & probatur; quia, cum
ex antedictis constet essentiam diuinam esse simplici-
mam, & nihilominus in ea rerum omnium perfectiones
eminenter contineri, hinc sequitur ideas non esse aliquid
distinctum ab essentia diuina, illamque essentiam posse
optime & perfectissime tenere rationem ideæ in mente
diuina, ad productionem cuiuslibet creaturæ quantum-
cunque perfectæ; cum in ea cuiuslibet perfectionis ex-
emplar absolutissimum reperiatur.

CAPVT IV.

De voluntate Dei.

SECTIO I.

An sit in Deo voluntas, & qualis.

Dicendum 1. in Deo verè & propriè esse volunta-
tem. Hoc euidenter constat ex scriptura S. Matt.
6. *Fiat voluntas tua.* Rō. 9. *Voluntati eius quis resistit.*

Dicendum 2. voluntatem in Deo non esse; sicut in ho-
minibus, per modum potentie: sed actum purissimum & sim-
plicissimum, seu ipsam actualem volitionem diuinam.
Hoc euidenter constat ex ijs, quæ supra dicta sunt de sim-
plicitate Dei, vbi probatum est in Deo nullam dari posse
compositionem; daretur autem, si voluntas in eo esset
per modum potentie.

Dicendum 3. voluntatem Dei, quamuis in se vnica &
simplicissima sit, esse tamen virtute, & secundum no-
strum concipiendi modum, multiplicem secundum vari-
os respectus ad creaturas, & diuersa circa illas decreta.
Hinc est, quod aliquando scriptura in plurali numero de
volun-